

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia podstawowych wymogów formalno- i materialnoprawnych

— W celu uzasadnienia zaskarżonej decyzji Rada najwyraźniej oparła się na dokumentach i dowodach dotyczących wcześniejszych faz postępowania administracyjnego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowych wymogów formalno- i materialnoprawnych, naruszenia art. 41 karty praw podstawowych oraz braku umocowania osoby, która podpisała zaskarżoną decyzję.

— Zaskarżone pismo Rady z dnia 26 czerwca 2015 r. zawierające decyzję o odmowie wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu zawiera uchybienia formalne. Tego rodzaju uchybienia formalne powodują, że naruszone zostały również przepisy materialne regulujące prawo skarżącej do obrony.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – Petro Suisse Intertrade/Rada

(Sprawa T-525/15)

(2015/C 371/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci: J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1008 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 19) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1001 z dnia 25 czerwca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie, w jakim mocą tych aktów nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 26 czerwca 2015 r., skierowanej do pełnomocników skarżącej i dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji 2010/413/WPZiB oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012, w zakresie, w jakim ta decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

— Decyzja z dnia 26 czerwca 2015 r. (zwana dalej „decyzją wydaną w następstwie przeglądu”) była jednocześnie pismem, którym doręczono decyzję Rady (WPZiB) 2015/1008 oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1001 (zwane dalej „zaskarżonymi aktami”), ale w piśmie tym nie wskazano powodów, dla których przyjęto zaskarżone akty.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie

— Chociaż skarżąca stanowi własność NICO, jest jednak odrębną osobą prawną z siedzibą w Szwajcarii, gdzie zgodnie z prawem prowadzi działalność usługową o zasięgu lokalnym, osiągając przy tym niskie obroty.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony

— Poprzez pozwolenie na to, aby pojedyncze, niewymienione z nazwy państwo członkowskie pokierowało pracami Rady w kierunku przyjęcia decyzji bez zbadania istotnych dokumentów i dowodów, Rada jednostronnie ustanowiła nową procedurę decyzyjną, która nie ma podstaw w art. 215 TFUE ani w żadnym innym postanowieniu traktatów. Takie działanie zakłóca równowagę między uprawnieniami dochodzeniowymi i decyzyjnymi Rady oraz narusza prawo skarżącej do ochrony sądowej.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa własności należącego do kategorii praw podstawowych

— Rada nie podała żadnych istotnych powodów, które uzasadniałyby konieczność objęcia skarżącej środkami ograniczającymi. Umieszczenie w wykazie nazwy skarżącej, która jest szwajcarską spółką prowadzącą działalność usługową o zasięgu lokalnym, w żaden sposób nie przyczynia się do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a Rada nie dysponuje żadnymi dowodami, z których wynikałoby, że jest inaczej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2015 r. – HK Intertrade/Rada

(Sprawa T-526/15)

(2015/C 371/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (przedstawiciele: adwokaci J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1008 z dnia 25 czerwca 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 19) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1001 z dnia 25 czerwca 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 161, s. 1) w zakresie, w jakim mocą tych aktów nazwa skarżącej została umieszczona w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;